

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 15 січня 1987 року

№ 7 (3826).

Ціна 2 коп.

Знайдомість: Олексій Смоляр, комбайнер колгоспу імені XX з'їзду КПРС, неодноразовий переможець змагань, кандидат у члени КПРС. Добра слава ходить про нього у рідному селі: антивіст, трудівник, людина, що добре знає справу, який слухати. Останнім часом Олексій працює на тракторі Т-150 і теж займає чільне місце у соціалістичному змаганні. Його портрет — на колгоспній дошці пошани. На знімку: механізатор колгоспу імені XX з'їзду КПРС О. П. СМОЛЯР. Фото І. КОРЗУНА.

Онуфріївський район.

КМК будують МЖК

дуже практичний: створювати цей побут своїми ж руками.

Скажімо, для форми вважати, що всі можуть задовольняти комплекс заходів спільно ще з кимось (наприклад, чимало вечорів, конкурсів, ми проводимо з учительською організацією нашої підшефної школи № 10). Тому з утвердженням в Кіровограді першого молодіжного житлового комплексу, ми вирішили зробити і свій внесок: першим об'єктом для нас може стати якраз свій клуб відпочинку для молоді селища і заводу. А що кроки зроблені, свідчить принаймні той факт, що, по-перше, ми вже трудимося на спорудженні фундаменту майбутнього клубу; крім того, один з кандидатів до МЖК Вадим Задорожний, який особливо добре потрудився на спорудженні гуртожитку для малосім'яних (будинок № 12), уже й отримав у ньому квартиру. Докладемо зусиль, щоб мати результати зі згаданим клубом уже в другій половині цього року.

Наш актив проводить роботу так, щоб в нових

умовах результати діяльності не змінювалися в гірший бік тільки через набагато більшу вимогливість до оцінки її з боку. Так, мова тут про держприймання продукції: із 25 республіканських і союзних підприємств, яким ми її постачаємо, двадцять із початком цього року вже перейшли на держприймання. Зайве казати, як уважно ми мусимо дотримуватися трудової й виробничої дисципліни. Тут розраховуємо на підтримку й розуміння справи з боку активу на місцях. Комсомольці й неспілкувалися молоді їх знає. Це, у першу чергу, члени заводського комітету комсомолу Галина Приймак і Юрій Белов, секретар комсомольської організації ливарного цеху Віктор Черненко, його колега з ремонтно-будівельного Володимир Шевченко, Микола Очеретяний з модельного. У їхній роботі відчувається прагнення відійти від заорганізованості, виробити свій власний стиль.

М. БІЛОУС,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського чавуноливарного заводу.

Із Надією Черевичною

«Молодий комуніст» знайомив минулого року своїх читачів із молодими виробничниками з олександрійського заводу «Автоштамп» під керівництвом О. Сорокуна, де групкомсоргом В. Вознюк. Із міськомкомсомолу надійшло повідомлення про цей

КМК. Він став на ударну вахту обласної комсомолі назустріч XX з'їзду ВЛКСМ.

Нині цей колектив узяв підтришені соціалістичні зобов'язання, включившись у реалізацію ініціативи делегатів XXVII з'їзду КПРС, що запропону-

вали розгорнути соціалістичне змагання під девізом «План двох років — до 70-річчя Великого Жовтня». До дня відкриття XX з'їзду ВЛКСМ, зокрема, молоді виробничники вирішили виконати завдання чотирьох місяців року. Це стане реальні-

стю й при виконанні іншого пункту зобов'язань — підвищення продуктивності праці вище планової на 1,2 процента.

Електромонтажники відтепер працюватимуть і за члена підпільної організації «Спартак» Надію Черевичну. А її місячний заробіток будуть перераховувати до Радянського фонду миру.

КМК прагне не відступати від принципів роботи під девізом «Трудові дисципліни — гарантія якості». Суть полягає у колективній відповідальності за дотримання дисципліни від кожного члена колективу. Для цього колектив уклав додатковий трудовий договір, в якому передбачено за роботу без порушень щорічну гаран-

товану надбавку. Із семи комсомольсько-молодіжних колективів заводу три вже працюють за таким принципом, решта незабаром також перейде на цю прогресивну форму роботи. Одним із ініціаторів і став КМК О. Сорокуна.

І. ЛЕБІДЬ,
інструктор Олександрійського міськомсомолу ЛКСМУ.

Завдання — спільні

В містах і районах області відбулися січневі наради вчителів, які розглядали питання про спільну роботу педагогічних колективів і комітетів комсомолу по розвитку учнівського самоврядування, підвищенню ролі комсомольських і піонерських організацій у навчанні та вихованні школярів. Наші кореспонденти побували на такій нараді в Голованівському районі і взяли короткі інтерв'ю в її учасників.

О. ШЕВЧУК,
вчитель Ляповеньської СШ:

— Питання, яке вперше виноситься на нараду вчителів, важливе. Про розвиток учнівського самоврядування треба сьогодні говорити на повну силу. І не просто говорити, а діяти. Адже у школі немає двох: педагогічного і учнівського колективів. Є лише один. Часто вчителі говорять: як ми будемо проводити наради з участю представників учком, комітету комсомолу школи? У нас є свої вчительські проблеми, і про них не повинні знати учні. Вважаю, що ця позиція не вірна. Адно успішне здійснення реформи школи насамперед залежить від спільних дій педагогічного колективу, комсомольської

організації школи, учком тощо. І робимо ми спільну справу — виховуємо підрастаюче покоління. А вчителі завжди повинні показувати приклад для учнів у всьому. Завжди підтримувати ініціативу дітей, розвивати її.

Раніше учнівське самоврядування ми розглядали лише як засіб формування громадської активності школярів. Сьогодні поряд з вирішенням цього важливого завдання самоврядування має бути спрямовано на всебічний, гармонійний розвиток особистості кожного учня.

У нашій школі ми постійно працюємо над розвитком учнівського самоврядування. Спільно з учком складаємо план роботи на тиждень. При учкомі діють

навчальна, виробнича комісії, а також комісія по зміцненню дисципліни і порядку. Учні вчать бути і організаторами, і виконавцями. А це так важливо. І ми, вчителі, повинні не створювати, а допомагати створити в школі такий мікроклімат, щоб якомога повніше проявилася ініціатива і творчість учнів.

Л. ГОЛОБОРОДЬКО,
секретар комсомольської організації Перемогівської середньої школи:

— Ми завжди беремо приклад зі своїх старших товаришів, вчителів. І як приємно, коли нам посправжньому довіряють, підтримують ініціативу. Нині і комітет комсомолу, і учком самостійно планують свою роботу. Найперше — ми відмовилися від великих і неконкретних планів, які, відверто кажучи, дуже часто складалися під диктовку вчителів. Заходили планували багато. І ми їх не хочемо виконувати, бо вони для «галочки». Кому потрі-

бен такий формалізм? Скажу так: без формалізму важче працювати, але цікавіше.

Самоврядування дає можливість школярам знайти, пізнати себе. Але, звичайно, без допомоги вчителів нам не обійтися. Чекаємо допомоги і підтримки також і від райкому комсомолу, районного Будинку піонерів. Бо в нас буває і таке. Вчителі кажуть: проявляє ініціативу, то самі і втілюйте її в життя, обходьтеся без нашої допомоги.

Або інше. Ми говоримо про самоврядування, але не завжди самі вміємо як слід організувати той чи інший захід, довести почату добру справу до кінця. Вважаю, що суть самоврядування повинна насамперед втілюватися в конкретних громадсько-корисних справах.

Т. НАУМОВА,
секретар вчительської комсомольської організації Побузької СШ:

— Вчительська комсомольська організація спільно з комітетом комсомолу школи мають бути ініціаторами і організаторами всіх добрих справ. Але чи завжди саме

так? Чи завжди вчителі-комсомольці показують добрий приклад в організації комсомольської роботи учням-комсомольцям? Чимало молодих вчителів раніше були комсомольськими активістами. А приходять у школу після закінчення вузу лише вчителями. Їхня комсомольська активність проявляється тільки у сплаті членських внесків. Думаю, передусім ми повинні виховувати власним прикладом.

У нашій школі 17 молодих вчителів. І чимало з них стали ініціаторами добрих справ. Вчителі-комсомольці ведуть у 9 класах політклуби. Вони взяли на себе ініціативу і в організації шкільних дискотек, допомагають проводити різні заходи тощо. Велику допомогу в організації виховних і культурних заходів подає школа і комітет комсомолу Побузького нікелевого заводу. Недавно спільно провели конкурс «Випробуй себе», присвячений 70-річчю Великого Жовтня.

Одна з умов перебудови — розвиток ініціативи, творчості. А це і передбачає організація учнівського самоврядування.

СВІТЛО НЕЗНАЙОМА ЗІРКА ЛЛЕ...

У космічний меморіал астероїдів, які несуть імена визначних людей, включена мала планета номер 2519. Її назву «Анна Герман», яку дала їй кримський астроном Т. М. Смирнова на пам'ять про польську співачку, затвердив Міжнародний планетний центр.

«Незнайома зірка» світить у просторі між орбітами Марса і Юпітера. Вона має у поперечнику близько двадцяти кілометрів і віддалена на 470 мільйонів кілометрів від Сонця. Повний оберт навколо світила астероїд робить за п'ять років і сім місяців.

З'явилася в астероїдному поясі й інша мала планета з «музичним» ім'ям. Її названо на честь видатного італійського композитора і скрипаля Ніколо Паганіні.

Л. РЯБЧИКОВ,
кор. РАТАУ,
Кримська область.

ВИЗНАЧИВШИ стратегію прискорення нашого розвитку, партія багато в чому розраховує на творчий потенціал молоді. А він дійсно великий: більш як третина населення країни — це молоді люди у віці до 30 років. Але цей потенціал атіється в конкретні справи лише тоді, коли кожна молода людина глибоко усвідомить всю важливість даного моменту, його переломний характер. Допомогти тут покликана, насамперед, усна політична про-

існували лише в річних звітах. По-друге: вся лекційна робота перерахована на основу річних планів-графіків, які складаються з урахуванням запитів молоді і передбачають один лекційно-пропагандистський захід на місяць у кожній аудиторії. Це допомогло позбутися цифроманії, коли успіх в лекційній роботі визначався величезною цифрою, що стояла в річному звіті.

І все ж, перебудова йде ще повільно, проблеми

воукраїнському, Компані-іаскому, Олександрівському, Бобринецькому районах. Нині плануємо створити пересувні клуби з проблем ідеологічної боротьби, міжнародних відносин, морально-естетичного виховання. Взагалі, в перспективі нам бачиться організація лекційної пропаганди серед молоді на основі діяльності системи пересувних клубів. Це допоможе чіткіше спланувати лекційно-пропагандистські заходи,

прошених товаришів), а потім добре виступити ансамблем «Гарний настрій». А найголовніше те, що це все було організовано, щоб продемонструвати переважанням.

Ще на одній проблемі хотілося б зупинитися. Це — проблема кадрів. Починаючи перебудову, обком комсомолу ставив завдання добитися, щоб виконання планових графіків забезпечувалося на 70 процентів силами лекторів районного і обласного товариства «Знання».

треба зібрати, проаналізувати, узгальнити і на цій основі виробити єдину систему підготовки лекторських кадрів.

Тепер про проблему в проблемі. Мова йде про школи молодого лектора кіровоградських вузів. Головне в лекційній пропаганді — її якість. Вона, як відомо, визначається складом лекторів, їх підготовкою. А в нас зараз сучасному публічному моаленню на вистаєє сам професіоналізм. Виправити положення і покликати школи молодого лектора вузів. Саме вони повинні сьогоднішнього студента — завтрашнього спеціаліста, керівника, навчати «скорочувати фразу до розміру думки».

Однак, комітети комсомолу, адміністрація інституту сільськогосподарського машинобудування та вищого льотного училища цивільної авіації підзабули мудру фразу А. П. Чехова про те, що для інтелігентної людини дурно говорити все одно, що не вміти читати і писати. Обласний конкурс студентів-лекторів вузів, який проходив 19 грудня минулого року, ще раз це підтвердив. Усі три призові місця здобули вихованці Ф. К. Белявіна. Така перемога — результат багаторічної праці Федора Кузьмича. Але що дивує. Детальне знайомство з роботою школи показало, що вона перебуває у ролі пасинка і в комітеті комсомолу, і в адміністрації педінституту. Ну ось, наприклад, така дрібниця, як оновлення стендів виставки ШМЛ ніяк не вирішиться протягом кількох місяців, хоча інститут має свою фотоплаботорію, є й художники.

Ю. ВОРОНОВ,
керівник лекторської групи обкому ЛКСМ України.

**КОЛОНКИ
ЗАПИТАНЬ
І ВІДПОВІДЕЙ**

3 інституту в інститут

Наша читачка з міста Кіровограда С. Лук'яненко в листі до редакції просить поради.

«Я навчаюсь у Кіровоградському педагогічному інституті на заочному відділенні, але міню місце проживання, тому хочу перевестись у педінститут іншої республіки. Який порядок переведу?»

С. Лук'яненко відповідає завідувач юридичною консультацією Кіровоградської обласної ради професійних спілок М. Ф. Дигало:

— На відміну від того, як було раніше, переведення студентів з одного вищого навчального закладу в інший можливе і в період навчального року. Для цього необхідно звернутися з письмовою заявою до ректора того вузу, куди збираються перевестись. При наявності запити й отриманні дозволу питання про переведення буде вирішувати ректор Кіровоградського педінституту.

Якщо прохання С. Лук'яненко буде задоволено, то їй треба буде здати в навчальну частину педінституту завізку книжки студента.

Після оформлення академічних довідок, підписаної ректором педінституту (або проректором і секретарем, довідка скріплюється гербовою печаткою і направляється ректору нового навчального закладу.

Пиріжки

на продаж

«Чи можна громадянам випікати і продавати пиріжки, а також виготовляти і продавати інші харчові вироби?»

В. КАРАВАЄВА.

Олександрійський район. Відповідає заступник начальника відділу державних прибутків фінансового управління обласного і. КАМЕННИК.

Положенням про кустарно-ремісничі промисли в Україні на всій території країни забороняється зайняття деякими кустарно-ремісничими промислами.

До заборонених промислів належить і переробка сільськогосподарських продуктів, у тому числі і виготовлення з них будь-яких харчових виробів та напоїв (як у готовому вигляді, так і у вигляді напівфабрикатів).

Отже, до числа заборонених промислів належить і виготовлення приватними особами з метою продажу пиріжків, кондитерських виробів («пиріжків», «цукрової вати» і т. н.) та напоїв.

Громадяни, які реалізують вироби, виготовлені з сільськогосподарської продукції свого підсобного господарства, не одержують у фінансових реєстраційних посвідченнях і не сплачують по одержанні від цього прибутків податок.

Дмитро Ірентьєв. Їх приклад надихав інших.

Сьогодні з місць надійшли донесення: всі стрілочні переводи очищено, ліквідовано замети. Автомобілісти почали вивезення тисяч кубометрів перекинутого снігу.

М. СТОЛЯРОВ,
кор. РАТАУ.

Донецьк

НОВІ ФОРМИ ЧИ НОВИЙ ЗМІСТ

ЛЕКЦІЙНА ПРОПАГАНДА

паганда і її головна ланка — лекційна пропаганда. Згідно рішень XXVII з'їзду партії, перед нею поставало завдання залучити молодь до активної участі в соціально-економічному прискоренні. Виходячи з цього і будувалась лекційно-пропагандистська робота в області. Зрозуміло, вирішувати нові завдання з допомогою старих методів і форм неможливо. Тому було прийнято рішення про перебудову всієї системи лекційної пропаганди, суть якої — максимальне використання сили «живого слова» для активізації людського фактора.

Сьогодні можна підвести деякі підсумки перебудови. По-перше: розмежовано функції між комітетами комсомолу і товариством «Знання». Перші взяли на себе функцію організаторів, другі — забезпечення аудиторій кваліфікованими лекторами. Нині в області сформовано близько 500 молодіжних аудиторій.

По-друге: упорядкована діяльність позаштатних лекторських груп. Їх кількість зменшилася з 54 в 1983 році до 26 в нинішньому за рахунок тих, що

накоплюються швидше, ніж вирішуються. Завжди перш за все інертність, безініціативність, а подекуди і пряма бездіяльність. Чим ще можна пояснити той факт, що жоден районний комітет комсомолу не зміг організувати справу так, щоб не рідше як раз на місяць в кожній молодіжній аудиторії проводилась лекція.

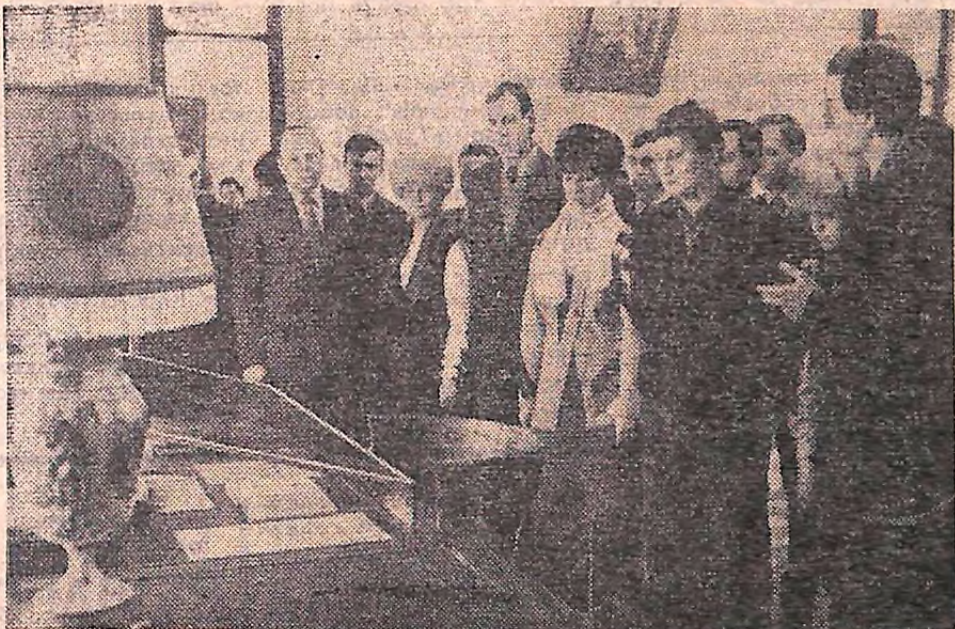
У ході перебудови всієї діяльності комсомолу, багато говориться про нові форми роботи. Але, як показує практика, нам потрібні не стільки нові форми, як новий зміст. І особливо це стосується лекційної роботи. Саме в цьому лекторська група обкому комсомолу будувати свою роботу, використовуючи ті ж зустрічі за «круглим столом», вечори запитань і відповідей, диспути і подібне. У нинішньому році лекторською групою для молоді області проведено 8 зустрічей за «круглим столом», організовано обласний пересувний клуб «Атеїст», виїзні засідання якого проводилися в Но-

упорядкувати їх тематичну спрямованість.

Звичайно, такий перехід фактично на якісно нову основу лекційної пропаганди не можливий при збереженні інертності і «директивності» у її організації. Практика показує, що процес подолання цих негативних явищ затягується в роботі і в мисленні. Ось два приклади. 21 грудня у Будинку культури імені Калініна проводилась лекція «Міжнародний молодіжний рух у боротьбі за мир»... з демонстрацією художнього фільму «Розлучення по-італійськи». Як-то кажуть, коментарі зайві. А 16 грудня в Будинку культури імені Компанієцької проходило чергове засідання політклубу СПТУ № 2 «Планета» за темою «Комсомол від з'їзду до з'їзду». З точки зору представників обласного управління профтехосвіти все було гаразд: учні в залі сиділи під конвоем своїх наставників, саме засідання пройшло «організовано» (за 30 хвилин виступило 4 за-

Однак, вирішити цю проблему на сьогоднішній день неможливо тому, що в області не вистачає висококваліфікованих лекторів і особливо серед молоді. Усе це через відсутність в області єдиної, добре відлагодженої системи підготовки лекторських кадрів. А ця система могла б бути такою: перший етап — школа юного лектора для учнів шкіл і СПТУ, другий етап — школа молодого лектора для студентів вузів і сузів і, нарешті, третій — школа лекторської майстерності для молодих, починаючи лекторів.

Є вже і позитивний досвід. Наприклад, робота школи юного лектора в Соснівській середній школі під керівництвом В. В. Громова, Кіровоградській середній школі № 25 під керівництвом С. О. Колісника, діяльність школи молодого лектора у Кіровоградському педінституті імені О. С. Пушкіна під керівництвом доцента кафедри історії КПРС Ф. К. Белявіна. Тож досвід, який уже існує,

В ГОРКАХ ЛЕНІНСЬКИХ

Горки Ленінські... У цьому живописному місці недалеко від столиці працював і відпочивав у останні роки життя Володимир Ілліч Ленін.

Не дивлячись на хворобу, він не припиняв своєї невтомої діяльності: керував партією, Радянською державою, плідно і багато працював.

У січні 1949 року в Горках було відкрито Меморіальний Будинок-музей В. І. Леніна, в залах якого зберігаються численні документи, що розповідають про діяльність В. І. Леніна на посту керівника партії більшовиків і молодого Радянської республіки, його боротьбу за зміцнення і розвиток соціалізму у нашій країні.

Горки Ленінські щорічно відвідують тисячі екскурсантів з усіх кінців Радянського Союзу і гості з-за кордону. З великим інтересом знайомляться відвідувачі Будинку-музею з працями, написаними В. І. Леніним в Горках. З глибоким хвилюванням проходять вони по залах, кімнатах і алеях парку, де все збережено так, як було за життя Володимира Ілліча Леніна.

На знімку: відвідувачі Будинку-музею біля робочого столу В. І. Леніна. Фото В. СОБОЛЕВА. Фотохроніка ТАРС.

ДЕСАНТ У ХУРТОВИНУ

Курсантів Донецького вищого військово-політичного училища інженерних військ і військ зв'язку імені генерала армії О. О. Єпішева підняли рано-вранці. Одна за одною крізь розбурхану хуртовину йшли машини і на прямих залізничних вузлах.

Через сильний снігопад на коліях створилась напружена обстановка: уповільнили свій біг поїзди, під загрозою зриву опинилась відправка вугілля, матеріалів, готової продукції. Тоді і звернулися через партійні і радянські органи транс-

портники за допомогою до воїнів.

Під керівництвом досвідчених офіцерів Г. М. Степанова, М. Г. Громика, О. В. Цвиненка та інших курсантів, заступивши на найважливіші ділянки залізничних вузлів Ясинуватої, Іловай-

ська, Волновахи, вивільнили від снігу близько 800 стрілочних переводів, розчистили 45 кілометрів залізничного полотна. Працювали в складних умовах: заважали міцний мороз і хуртовина, що потім несподівано перейшла в дощ.

Міцне фізичне загартовування, стійкість і мужність

виявили офіцери С. О. Рибинський, В. М. Чеменьов, сержант Олександр Севальнов, нагороджений орденом Червоної Зірки за зразкове виконання інтернаціонального обов'язку в Афганістані, відмінники бойової і політичної підготовки молоді комуністи курсанти Ігор Голубов

Дмитро Ірентьєв. Їх приклад надихав інших.

Сьогодні з місць надійшли донесення: всі стрілочні переводи очищено, ліквідовано замети. Автомобілісти почали вивезення тисяч кубометрів перекинутого снігу.

М. СТОЛЯРОВ,
кор. РАТАУ.

Донецьк

ДО 200-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
УСТИМА КАРМАЛЮКА

Оспіваний народом

Ой крикнули сірі гуси
Ам на той оім стау.
Уродився Кармалюка
На людську славу.
(З народної пісні).

«Славним лицарем» назвав Т. Г. Шевченко народного месника, керівника антикріпосницького руху на Поділлі (1812—1835), безстрашного селянського ватажка Устима Якимовича Кармалюка (1787—1835). Уродженець с. Головачинців Лیتинського повіту Подільської губернії (нині с. Кармалюкове Жмеринського району Вінницької області), Устим Кармалюк з ранніх літ зазнав тяжкого життя, бачив несправедливість до селян-кріпаків з боку царського уряду. Все життя легендарний герой закликав бідноту не коритися волі панів. Сам же він у нерівній боротьбі за народне щастя прийняв на своє діло 4 тисячі шпіцрутенів, 227 батогів, зазнав рекрутчини, сховався в лісах 15 тисяч кілометрів, тричі тікав з неприємної Кам'янець-Подільської фортеці...

Народний улюбленець завжди знаходив теплий притулок і надічне сховище в кожній селянській хаті. В свою чергу Устим Кармалюк віддавав бід-

ноті відібрані у поміщиків гроші, худобу, майно, хліб, спляючи при цьому розкішні панські маєтки та хутори миродів. Тож і не дивно, що народ з великою любов'ю, глибокою повагою і вдячністю оспівує свого оборонця й захисника в піснях:

Ой родився Кармалюка
В селі на Поділлі,
І купила його мати
В Зеленому полі.
Ой купала,
Промовляла:
«Рости, синку синку,
Підеш битися
З ворогами
За матір невинну».

Антифеодальний рух під проводом Устима Кармалюка жваво перекинувся з Поділля в сусідні губернії, охопивши майже всю правобережну Україну та Бессарабію. Царський уряд жорстоко придушував селянські повстання, але вони виникали знову й знову, бо їх організатор надійно переховувався. І саме ж у 1835 році царським прислужником вдалось натрапити на слід Кармалюка. Залякано поліцією під час арешту дружина одного з товаришів Кармалюка — Оляна Гроцькова видала його. 22 жовтня (за новим стилем) пострілом із садики вночі в її хаті шляхтич Рудковський убив народного месника.

Народ глибоко сумує, тяжко страждає, з великим болем у серці переносить звістку про загибель свого славного оун-терця, гніано проклинає панів, низько схилиє голову перед пам'яттю народного героя:

Вже зносив Кармалюка
З довший хати,
Бодай отим панам
Казали б
Вик щастя не бачить,
Посадили на мотилу
Богого дуча,
Прощай, Кармалюку,
Кажуть усі люди.

Створювались нові пісні, з являлись численні перекази й легенди, що з любов'ю відтворювали немирний і дорогий образ безстрашного бідняцького ватажка, засвідчували віру у краще майбутнє, у торжество правди і всенародного щастя. Згадаймо, зокрема, «Дзвони дзвонять», де народ вірить, що:

Ще засвітить ясне
Сонце
Та й над нашим краєм,
Скоро прийде ніше
Щастя.
Та й тебе згадаєм.

Палка любов народу до Устима Кармалюка не згасла й у наші дні. Його образ знаходить широке втілення у творчості письменників, поетів, композиторів, художників,

У селі Кармалюкове споруджено пам'ятник. Авторами цих рядків, що довгий час жили і працювали в древньому Кам'янці-Подільському, не раз доводилося бувати в історико-краєзнавчому музеї, знаходитися поруч найвищої вежі старовинної Кам'янець-Подільської фортеці, що здійснюється на стрімкій скелі над річкою Смотричем. Це Кармалюкова вежа з написом: «Тут тричі був ув'язнений Устим Кармалюк». Над написом шанобливо викорбуваний профіль плечистого, могутньої фізичної сили народного месника — щирої й правдивої, гордої людини-богатира, що легко розривав залізні ланцюги та гнув підкова.

Щороку в перших числах травня багато трудящих з навколишніх сіл поблизу Кам'янця-Подільського виходять на Кармалюкову гору, де колись перебував легендарний герой, аби ашанувати дороге ім'я, навіки овіяне славою.

До речі, 1846 року Кармалюкову гору відвідав Тарас Шевченко, де з уст селян записав глибоко ліричну й журливу пісню «За Сибіром сонце сходить», що мала до тридцяти різноманітних варіантів. Вона й зараз нерідко включається до репертуару провідних професійних та самодіяльних співаків.

Б. СЛЮСАР.

Які музичні новинки запропонує Всесоюзна фірма грамзапису «Мелодія» уаазі молодих слухачів у 1987 році? На запитання нашого кореспондента відповідає начальник відділу реклами і кон'юктурі попиту фірми «Мелодія» Михайло Зелікович Шаліро.

1987 рік буде відзначено знаменною подією — підготовкою і проведенням XX з'їзду ВЛКСМ. Як відгукнуться на неї фірма «Мелодія»!

— На спеціальне замовлення ЦК ВЛКСМ і XX з'їзду комсомолу ми підготували платівку «Заради життя, заради світла», у якій зібрані нові пісні О. Пахмutowoї, І. Лученка, Р. Паулса, М. Фрадкіна у виконанні С. Ротару, М. Магомаєва, А. Пугачової, Р. Фомінса.

ІНТЕРВ'Ю
З ПІСНЕЮ —
У НОВИЙ РІК

Серед широкої кількості видань по громадянській і комсомольській тематиці випускаються дві грамплатівки, випущені у 1985 році, «Улюблені пісні комсомолу». Вийшло уже шість платівок під загальною назвою «Славний шлях комсомолу». В свій час диск «Комсомол — моя доля» привернув увагу численних любителів грамзапису.

— А чим порадує «Мелодія» любителів сучасної музики!

— Ті, хто займається колекціонуванням грамзаписів, очевидно уже звернули увагу, що в останній час фірма «Мелодія» повернула обличчя до молодіжної аудиторії. Ми намагаємось враховувати їх запити й інтереси. Приклад тому — недавно випущені платівки рок-групи «Автограф», перший великий диск «Машини часу», випуск грамплатівок «Рок-панорама-86» — запис московського фестивалю рок-музики, який було відзначено великою різноманітністю музичних жанрів в інтерпретації вітчизняних груп, серед них — «ЕВМ», «Круїза», «Браво», «Зодчі», «Рондо», група С. Саричева та інші. Є матеріали для другої платівки. Ті ми плануємо випустити у наступному році.

Спеціально для молодих ми почали випускати грамплатівку «Місце зустрічі» або «Дисотека фірми «Мелодія» — своєрідне знайомство з течіями і стилями сучасної популярної музики, як вітчизняної, так і зарубіжної. З'явилось два випуски цієї платівки, третій уже здано у виробництво. Чим цікавий цей серіал? Насамперед тим, що до пісень дається коментар. Ведучий коротко інформує слухачів про даний ансамбль або виконавця. Платівку дуже зручно використовувати в районах, міських будинках культури, в сільських дисотеках, де відчувається дефіцит кваліфікованих музичних кадрів. Як свідчить наша пошта, «Дисотека фірми «Мелодія» знайшла гарячу підтримку молодих слухачів.

Із новинок 86-го року любителі музики, гадаємо, з цікавістю будуть чекати появи грамплатівок із записом лівінградської рок-групи «Аквавіум». Пісню у її виконанні відзнача-

ються складністю, глибокою філософічністю.

Закінчується робота і над грамплатівкою групи «Рондо». В останній час ця група, що пропагує стиль «наної хвилі», зуміла добитись помітних успіхів на сцені. Група видовищна, хто бачив її концертні виступи, не міг не відзначити красиві костюми, тонку, майже балетну пластику рухів. Будемо сподіватись, і прослухування дасть задоволення їх шанувальникам.

Виходить у світ перший диск-гігант молодого автора і виконавця пісень Вячеслава Малежика. Платівка носить інтригуючу назву «Кафе «Саквояж»». Тут зібрані популярні пісні Малежика, такі, як «Мозаїка», «Пісенька про ліліпутів», «Соколовики-малі».

ІНТЕРВ'Ю

З ПІСНЕЮ —
У НОВИЙ РІК

Великим успіхом у молоді користується рок-музика. О. Колкера у постановці Ленінградського театру Ленінського комсомолу. Скоро він з'явиться у грамзаписі.

Майже мільйонним тиражем розійшлась недавня грамплатівка «Робінзон» з піснями на вірші Л. Дербенєва. І ось зараз поет підготував другий диск під назвою «Трикутне сонце». У новому році з'явиться друга платівка групи «Машини часу», вийде диск В. Кузьміна. Ансамбль «Веселі хлопці» вже записав оригінальну програму, до якої увійшли пісні В. Матецького.

— Які цікаві ідеї фірми чекують любителів грамзапису у майбутньому!

— Ми, наприклад, задумали випустити грамплатівку «Диск-панорама», де буде широко представлена естрада соціалістичних країн. Планується рубрика «Вчора, сьогодні, завтра» — вже по її назві видно, що це своєрідний історично-сучасний експрес у популярну музику. А, враховуючи великий успіх грамплатівок ансамблю «Бітлз», ми думаємо про видання серії дисків під рубрикою «Поп-архів», до якої увійшли записи популярних груп 60-х років.

— А що буде запропоновано увазі любителів авторської музики!

— Тільки-но завершена робота над грамплатівкою О. Дольського «Про щавал, XX століття». Свій новий диск пише булав Окуджава, велику програму записав О. Розенбаум — це пісні про Ленінград, про війну. Матеріалу вистачить на два, а можливо, і на три диски.

Зовсім недавно вийшла платівка Т. і С. Нікітіних «Синій колір». А в нашому плані на 87-й рік — робота з В. Єгоровим, Ю. Клячкиним, О. Городницьким.

— Будь ласка, декілька слів про дебют «Мелодії».

— Ми сподіваємось, що разом з газетою «Комсомольська правда» успішно проведемо конкурс «Золотий камертон». Це і буде справжній колективний дебют, адже переможці цього конкурсу — володарі «Золотого камертону» отримають право на запис грамплатівок.

О. БЕРСЕНЕВА.

(За матеріалами прес-бюлетня «Комсомольської правди»).

ДВА ЛИСТИ НА ОДНУ ТЕМУ

Небезпечна
хвороба

— Які почуття в мене після цього концерту? — дівчина на мить замислилася. — Таке, ніби мене обрили. Сказали неправду. Адже я йшла відпочити, послухати популярний ансамбль, але те, що побачила на сцені, ні радості, ні задоволення не принесло.

На жаль, далеко не всі 16-18-річні відвідувачі концерту популярного ВІА «Здравствуй, песня» поділяють ці думки. Чимало й таких, хто концертом задоволений. От, мовляв, дають хлопці! Адже де ще побачиш, щоб співаки під час виконання пісні підносили каву? Оце клас! До речі, учасники ВІА «Здравствуй, песня» неодноразово підкреслювали, що дружать з О. Добрининым, що записуються на платівки. А апаратура яка! Один електробарабан чого вартий!

І дійсно. Коштує він чимало. І можливості в нього неабиякі. При умові, що він опиниться в умілих руках. А для виконання тих примітивних ритмів, від яких «шаленіла» публіка, можна було б обійтися і без комп'ютера.

Не зміг електробарабан заглушити незграбні тексти пісень, виконуваних гастролерами, не прикрасив він і музику тих саморобних опусів, що не витримують ніякої критики.

У всі віки музичне виховання тісно пов'язане з вихованням добрих почуттів. Та про яку доброту могла йти мова на концертах ансамблю «Здравствуй, песня», де було все, окрім музики — дим, брутальність, розмалявані обличчя музикантів, де апофеозом виступу стала пустівка пісеньки «Про дяку Васю».

І все ж хочеться запитати у тих, кому таке «мистецтво» до вподоби. Невже ви не помічаєте, що вас обкрадено? Звідки така байдужість до себе? Адже це халтура. А музиканти, дивлячись, як «периферійний» глядач коштає все, що йому запропонують, починають ще більше зневажати його.

О. СВІТЛА.

І більше
години
триває рок

Так, рок цікавий. Так, своєрідний, багатогран-

ний, складний. І те, що на радянській естраді рок займає своє місце, сьогодні вже ніхто не заперечує. Але не такий вже він і простий цей пресловутий рок, або ще найпопулярніший сьогодні «хвіст метал рок».

Втім, не будемо розпочинати дискусію з приводу проблеми рок-музики, бо, щоб там не говорили, а проблема існує! Мене примусив взятися за перо концерт групи Ігоря Романова, що відбувся в приміщенні обласної філармонії.

Прихильники естради певно пам'ятають І. Романова по виступах з групою «Земляники», і тому інтерес до нової програми, зрозуміло, був підігрітим. Чим же новим порадує нас Романова? І чи порадує?

Концерт розпочався піснею О. Розенбаума про рідне місто. О. Троїцький виконував її прекрасно, широко, елегантно. Після такого початку публіка чекала, що продовження буде в такому ж ліричному ключі. Даремно! Далі «загрукотів» сучасний рок, на повному серйозі повідомилось про синій острів, де в океані, що до нього «доплить» совсем не просто. Пригадався «Островок» лівінградського «Форуму», численні «Синіє птачки».

Особливої уваги заслуговує велика композиція «Мир», яка свідчить про

бажання групи створити щось оригінальне, виразне, цільне, використовуючи арсенал ритмічних, світлових і композиційних ефектів. І треба сказати, можливість для цього у музикантів є. В кращих піснях і в віршах композиції — розуміння драматизму сучасного світу і разом з тим відчуття краси природи і краси людських взаємин, віднаки самотності і пошук смислу буття. Після нервових, розпечених ритмів року, деякі ліричні музично-поетичні відступи особливо лягають на душу. Шкода, що цей благородний пошук гармонії знову-таки глушить гуркіт металу. Слухач просто не може додати змісту через електронні вибухи барабанів. Звідси і протиріччя між формою і змістом, а якщо ще бути конкретним — відсутність змістовності тексту і музична незграбність.

Як засвідчили концерти групи І. Романова, лівінградські «крокери» завоювали своїх прихильників серед молоді нашого міста, стали для деяких музикантів прикладом для наслідування. Дехто відверто називає себе «кіровоградськими романовими». Що ж, молодь завжди приваблює все яскраве. От тільки б розібратися, де справжній блиск, а де ялинкова бутафорія.

В. БАШКИРОВ.

КОМЕНТАР ВІДДІЛУ
МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Вміщуючи два листи про популярну сучасну музику, редакція запрошує до розмови всіх любителів естрадного жанру. Можливо, у вас виникнуть інші думки з приводу рок-музики і популярних ансамблів. Типовіше було б висловити на сторінки газети протилежні думки, адже О. Світла, згадуючи концерт ВІА «Здравствуй, песня» і В. Башкирова, аналізуючи виступи групи Ігоря Романова, по суті, не до кінця сприймають новий напрям у сучасній музиці, незважаючи на те, що В. Башкиров вважає рок цікавим, своєрідним. І О. Світла, в принципі, нічого проти самого року не має.

Далі, розбираючись. Рок-музика, хочемо ми того чи ні, існує. І не просто існує, а має своїх гарячих шанувальників, які не терплять негативних думок щодо року. Звичайно рок, як і будь-який інший жанр музики, має свої позитивні і негативні риси. Коли у дирекції оркестру симфонічної і естрадної музики, лау-

реата Державної премії О. Михайлова запитали, якій музиці він віддає перевагу: симфонічній чи естрадній, музикант відповів, що йому подобається хороша естрадна музика, а не погана симфонічна і навпаки. Отже, говорити про рок, як про щось внятке, єдино можливе, нерозумно. Але й заперечувати рок теж не можна.

В останньому номері журналу «Ровесник», між іншим, вміщено огляд читачських листів з приводу року під загальною назвою «Огляд листів про музику і не тільки». Там мова йде більше про етику. Справа власне не в тому, що шанувальники італійця Пуппо у бунівальному розумінні починають битися головою об стіну від того, що їхній кумир поїхав долаю! Така надмірність не роком обумовлена. Турбує інше, як пише О. Світла, неповага до себе, відсутність бажання сприймати світ у гармонії розуму і краси.

УМОРИСТИ стверджують: «Зима — це така пора року, коли занадто холодно, щоб зробити те, що влітку не робилось через сильну спеку». Ці слова можна цілком віднести на адресу спортивних товариств і організацій міста. Адже, продовжуючи рейд по використанню

ського комсомолу, неприємно зіляють пустотою три вікна величезного стенду, в яких можна було б розмістити, наприклад, єдиний календар спортивно-масових заходів у зимовий період. І прихильникам лиж та ковзанів доводиться замість присного відпочинку

ФІЗКУЛЬТУРУ — ТОБІ І ВСІМ

ТО В ЖАР, ТО В ХОЛОД...

РЕЙД «МК»

спортивних споруд у зимовий період, наша рейдова бригада зіткнулась з простою на перший погляд проблемою.

Куди ж саме піти?

По елементарній логіці кожний прихильник зимових видів спорту повинен був би підійти до стенду з міською спортивною афішею, з якої він довідався б і про цікаві змагання, і про розпорядок роботи того чи іншого пункту прокату, навіть про адресу розташування будь-якої спортивної споруди. От і виходить, що літом, мабуть, малювати афіші жарко, а зимою їх чіпляти холодно.

Скажімо, біля ДЮСШ облспорткомітету, що знаходиться в сквері Ленін-

ку блукати по місту у пошуках спортивних баз та пунктів прокату.

Відразу після новорічних свят ми завітали до пункту прокату «Турист», що по вулиці Шевченка, 13. Та замість гостинно відчинених дверей нас зустріла тут лише табличка з розпорядком роботи: «Працюємо з 10.00 до 19.00, перерва на обід з 13-ї до 15-ї години». Була якраз час відкривати прокат після обіду. Перші півгодини чекання пролетіли швидко, а ще через годину даремного очікування в нас лише жевріла надія одержати дорожочинні ковзани. Невідомо, скільки продовжилось б чекання, якби хтось із мешканців будинку не вказав нам на товстий шар снігу

під дверима одного з філіалів системи обласної ради по туризму.

— Ну що ж, завітасмо завтра.

— А завтра — субота, вихідний, як і в неділю, — відповіли нам.

Цікава справа виходить, коли ж як не у дні відпочинку постачати мешканців міста спортивним інвентарем?

Хокейна площадка жеду № 7 дитячо-юнацького спортивного клубу «Зміна», що по вулиці Яновського, одна з найкращих в місті — справжні міцні борти, огорожувальна сітка, проведено освітлення. Бракує лише однієї «дрібниці» — льоду. Тому хлопцям цього мікрорайону доводиться грати в хокей на льодовій ковзанці, яку відполірували... колеса автомашин, тобто на проїжджій частині вулиці. Учні середньої школи № 17 Ігор Коротков та Андрій Двірний внесли деякі пояснення:

— Захворів педагог-організатор з фізкультурно-масової роботи...

Ми добре знаємо, що крім цієї посади до штату жеду входить також педагог-організатор з виховної роботи. Так неже він не може підтримати свого колегу і організувати оздоровчі заходи? Що ж казати про виховну роботу, коли діти, залишені на свій розсуд, ганяють шайбу, обминаючи не тільки суперника, а й зустрічний автомобіль?

Подібне становище нам довелося спостерігати також у дитячо-юнацькому клубі «Вогник» жеду № 4. До того ж яскрава спортивна реклама уздовж хокейних бортів розміщена кривобоко.

Така пропаганда спорту ніяк не може приваблювати до себе людей. Щоб сховати свою безгосподарність, керівники жеду не наважилися навіть почепити табличку, яка б доводила їхню причетність до занедбаної хокейної коробки. На жаль, подібне явище нам довелося спостерігати на всіх спортивних майданчиках житлово-експлуатаційних ділянок системи міського ЖЕО (начальник В. Кочубей).

Не позавдриш і дітякам, які багато часу проводять на ковзанці підліткового клубу «Промінь» жеду № 2 по вулиці Кірова, 9. Тут найменший за розміром майданчик, але й він не повністю належить юним спортсменам. Поруч з катком розташувалася продовольчий магазин, який веде продаж міцних алкогольних напоїв. «Затерявшись» пляшками горілки, дорослі не соромляться своїх же дітей і навпростець прямують через каток. Мабуть, вже давно потрібно керівникам жеду № 2 разом з торговельниками вирішити проблему з огорожею льодового майданчика.

Зовсім протилежну картину можна спостерігати на ковзанках жедів №№ 3, 5, 8, де добре налагоджено роботу з дітьми під час зимового оздоровчого періоду. Ім не жарко літом і не холодно взимку, адже тут готуються до усіх заходів заздалегідь.

Рейдова бригада: Л. ЛЕЙБЕН-ЗОН — робітник заводу радіовиробів, В. ПЕРЕВЕРЗЕВ — старший інструктор по спорту обл-агропрому, С. БОНДАРЕВ — спецкор «Молодого комунара».

Цього чоловіка запам'ятали багато кировоградців. Народний артист Грузинської РСР художній керівник Сухумського грузинського драмтеатру Гогі Кавтарадзе. Після успішних гастролей у Кіровограді та Києві, фестивалю російської класики в Єревані, де сухумці показали таку незвичайну, першу на грузинській сцені «Чайку», Г. Кавтарадзе взяв участь в установчому з'їзді Спілки театральних товариств, що відбувся на початку грудня в Москві.

Коли Г. Кавтарадзе запропонували керівництво Тбіліським державним драматичним театром імені К. Марджанішвілі, він єдиною умовою, за якої згоджувався на цю посаду, поставив кураторство над Сухумським театром...

Г. КОШНО.

На сцені — Назаренки

Усім, хто побував у Бережниці на відкритті Другого Всеукраїнського фестивалю народної творчості, запам'ятався виступ сімейного самодіяльного ансамблю Назаренків з Овсяниківки.

Шанують жителі Овсяниківки директора місцевої восьмирічки Майю Олександрівну Назаренку, як вимогального педагога, громадського активіста. І люблять за чудовий голос. У свята чи вихідні у колі друзів, знайомих Майя Олександрівна брала у руки гітару і дарувала односельцям пісню. Часто їй підспівував чоловік. Василь Петрович теж учитель за професією. А у вільний час сам освоїв балалайку. Присутнім подобалось приймати поєднання двох голосів і інструментів.

Підросли сини у Назаренків, розійшлись з дому на навчання: одного зустрічали, іншого проводжали. Так що довгий час не могли зібратись усі разом. Але й під час коротких зустрічей у домі Назаренків звучала мелодія. Раділи батьки — усі сини успадкували їхню захоплення піснями.

Нарешті з'їхались додому. Петро повернувся пра-

цювати у свій колектив, Василь відслужив армію, Одарушилася. А вдома готувались відзначити 45-річчя матері. Як найкращий подарунок діти підготували кілька народних пісень. Звучали вони того разу спільніше, ніж будь-коли. А вже добилися голосів. Непісткі Раїса грала на сопілці, Валентина — на балалайці. На той час показав своє вміння і наймолодший син Назаренків — Микола, він оволодів контрабасом. Онук теж не залишився без справи. Тарас навчився грати на гармоші, а Тетянка — на бубоніях. От і створили сімейний ансамбль. Треба було тільки одержати «добро» від односельців.

Дебют відбувся два роки тому. Бурхливими оплесками проводжали зі сцени сім'ю Назаренків. З тих пір жодне свято в селі не обходиться без самодіяльних артистів.

Сім'я... Є в ній люди різних професій — вчитель, секретар партійної організації, механік, медик, культпрацівник. Але об'єднує їх любов до народного мистецтва.

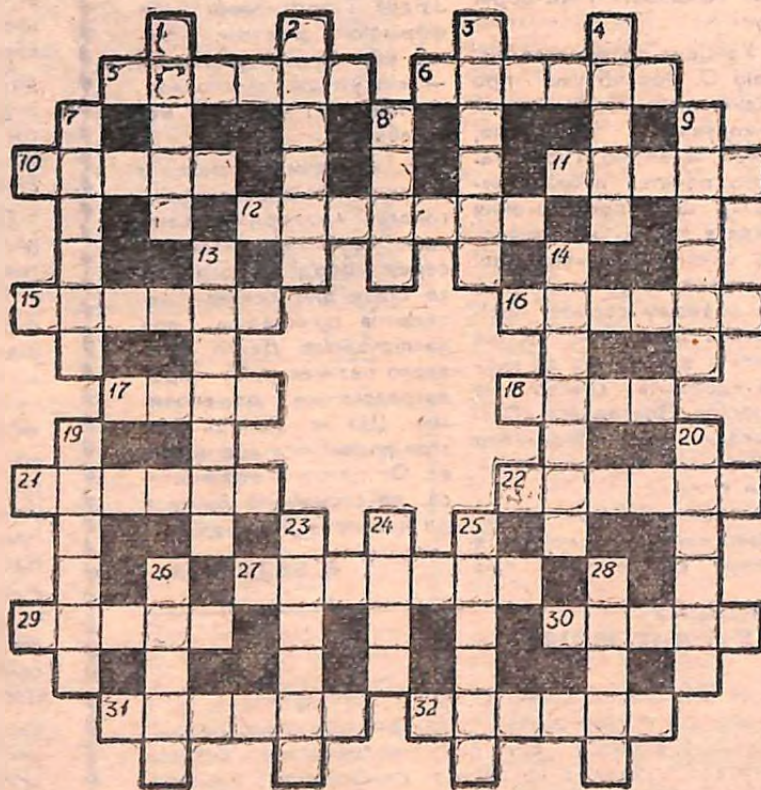
М. ІВАНОВА.
Кіровоградський район.

Кросворд «Географічний»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Голландський мореплавець, дослідник Океанії та Австралії. 6. Порт у Червоному морі. 10. Річка в Нігерії. 11. Столиця серопейської держави. 12. Колишня назва Беніну. 15. Один із засновників дендропарку «Веселі Бонувени». 16. Ліва притока Прип'яті. 17. Грошова одиниця В'єтнаму. 18. Кратер згаслого вулкана. 21. Мандрівник. 22. Східне феодальне князівство. 27. Штучна міжнародна мова. 29. Озеро в Вірменії. 30. Порт у Західній Африці. 31. Річка басейну Лени. 32. Адміністративно-територіальна одиниця деяких країн.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Народність Нігеру. 2. Найглибше озеро світу. 3. Першовідкривач. 4. Грошова одиниця деяких країн. 7. Місто в Білорусії. 8. Річка басейну Ангари. 9. Судно навіколосвітньої експедиції Беллінсгаузена. 13. Сумка для географічних карт. 14. Найвища точка Гвіанського плоскогір'я. 19. Дорожня карета зі спальними місцями. 20. Столиця Багамських островів. 23. Прилад для орієнтування. 24. Острівна група Кірибаті. 25. Запальний речовий мішок. 26. Природна силікатна маса. 28. Іспанський мореплавець.

Склав В. МАНОЙЛЕНКО.
м. Кіровоград.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському лозині.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньопартизанського життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.